

РЕШЕНИЕ

№ 553

гр. Бургас, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20222120103803 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявената от П. Б. П. против Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА) и допълнително уточнена искова молба, с която се моли да бъде признато за незаконно и да бъде отменено дисциплинарното уволнение на ищеца, извършено със Заповед № 35/11.04.2022 г., да бъде възстановен ищеца на заеманата преди уволнението длъжност, да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от 4 776 лв., представляваща обезщетение за оставането му без работа поради уволнението за период от 6 месеца, считано от датата на уволнението - 11.04.2022 г., ведно със законната лихва върху претендираните суми, считано от завеждането на исковата молба до окончателното им изплащане, както и направените разноски по делото. Ищецът твърди, че е работил при ответника на длъжността „*****“, отдел „*****“ към ГД „*****“, с брутно трудово възнаграждение в размер на 796 лв., като трудовото му правоотношение е било прекратено със Заповед № 35/11.04.2022 г. на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ – дисциплинарно уволнение. Според ищеца уволнението му е незаконно, тъй като заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е издадена и връчена в нарушение на материалния закон и процесуалните закони, а именно: преди уволнението му не е била издадена нарочна заповед, с която да му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и която да отговаря на изискванията на чл. 195, ал. 1 от КТ; в заповедта за уволнението не е посочено от кого е издадена и от кого е подписана; налагането на наказанието „дисциплинарно уволнение“ е извършено в нарушение на чл. 103, ал. 1 от КТ, тъй като работодателят не е спазил изискването да събере и оцени посочените от ищеца в писмените му показания доказателства, с което го е лишил от право на защита; ответникът е тълкувал превратно и е преиначил дадените от ищеца писмени обяснения; налице е злоупотреба с

право от страна на ответника, тъй като ищецът е уволнен като „наказание“ за разчистване на междуличностни сметки и отношения и поради дискриминация спрямо него, заради политически убеждения, както и поради личностно негативно отношение и непоносимост от страна на **** Н. Б., а не защото не е изпълнявал трудовите си задължения. Твърди се също така, че в периода 22.03.2022 г. – 01.04.2022 г. прекият ръководител на ищеца е входирал ежедневно (без 28.03.2022 г.) докладни записки за провинения на ищеца, които са послужили като основание за уволнението му, като ищецът оспорва същите като антидатиращи, евентуално като документи с невярно съдържание, неистински или подправени. На следващо място ищецът твърди, че уволнението му е по политически причини. Заявява, че през периода 22.03.2022 г. – 01.04.2022 г. всеки ден е ходил на работа и е изпълнявал трудовите си задължения на работното си място, определено от характера на работата му, а именно пристанището и крайбрежието на гр. С*** В***. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ищеца, който поддържа исковете, ангажирани са доказателства.

Така представените искове са с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ.

Първоначално са били предявени и искове за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 796 лв., представляваща удържано едномесечно брутно трудово възнаграждение на осн. чл. 221, ал. 2 от КТ, както и за заличаване на основанието за уволнение, вписано в трудовата книжка на ищеца, но с молба от 06.07.2022 г. ищецът е оттеглил тези искове.

В законоустановения срок по делото е постъпил отговор от ответника, в който се твърди, че исковете са неоснователни и се моли да бъдат отхвърлени, както и на ответника да бъде присъдено ЮК възнаграждение. Твърди се, че ищецът е следвало да изпълнява служебните си задължения на територията на Б*** област, като ИАРА не е имала изнесен офис, работно място или звено в гр. С*** В***, а пристанището в там е яхтено по смисъла на чл. 108 от ЗМПВВПРБ, поради което ищецът не е изпълнявал служебни задължения там. Оспорени са твърденията на ищеца за нарушения на чл. 195, ал. 1 от КТ при издаване на заповедта за уволнението му. Твърди се, че са били налице предпоставките на чл. 190, ал. 1, т. 2 от КТ за налагане на дисциплинарно наказание на ищеца, като работодателят е приел, че се касае за тежко виновно нарушение на трудовата дисциплина, тъй като работникът не се е явявал на работа в доста дълъг период от време преди докладванията, стигнали до знанието на работодателя, който е бил въведен умишлено в заблуждение във връзка с представени болнични листи, които след оспорване са били отменени от ТЕЛК. Заявено е, че заповедта за уволнението на ищеца е подписана от изпълнителния директор на ИАРА на осн. чл. 5, т. 16 от УПИАРА. Твърди се също така, че при издаването на заповедта са били спазени изискванията на чл. 193, ал. 1 от КТ, както и че същата има изискуемото съдържание, посочено в чл. 195 от КТ. Оспорени са твърденията на ищеца във връзка с твърдяната злоупотреба с право от страна на ответника, като се твърди, че същите са голословни. Заявено е, че уволнението на ищеца е законосъобразно, тъй като същият системно не се е явявал на работа, дезинтересирал се е от работния процес, не е изпълнявал служебните си задължения и е злоупотребил с доверието на работодателя си. В съдебно заседание се явява процесуален представител на ответника, който поддържа отговора, ангажирани са доказателства.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните не спорят, че са били в трудово правоотношение през посочения в исквата молба период, като видно от представените по делото Трудов договор № ***/***** г. и допълнително споразумение към него № **/**** г. считано от **** г. ищецът е заемал длъжността „****“ с място на изпълнение на работата: Сектор „*****“ – гр. Б****, Отдел

РК – *****, ГДРК.

Видно от представената по делото длъжностна характеристика на заеманата от ищеца длъжността „*****”, същият следва да изпълнява трудовите си задължения по контрол на любителския и стопанския риболов и аквакултурите на територията на сектор „*****” с териториален обхват област Б****.

Със Заповед № 35/11.04.2022 г., връчена на работника на съща дата, на П. Б. П. е било наложено наказание „Дисциплинарно уволнение” и трудовото правоотношение с него е било прекратено, считано от датата на връчване на заповедта. В мотивите на заповедта е посочено, че П. П. е извършил следните нарушения: Ползвал е законоустановен отпуск за временна неработоспособност до 19.03.2022 г. вкл., като след изтичането му не се е явявал на работа в продължение на 10 последователни работни дни и не е представил документ, който да оправдава неявяването му на работа, нито е била издадена заповед, с която да му е разрешено ползване на някой от предвидените в КТ отпуски, които действия на лицето са в нарушение на чл. 187, ал. 1, т. 1 от КТ; отклонява се системно и не изпълнява служебните си задължения – нарушение по чл. 187, ал. 1, т. 3 и т. 7 от КТ; нарушава трудовата дисциплина, не изпълнява преките си задължения по длъжностна характеристика, отклонява се от въведените правила за контролната дейност в Агенцията, като злоупотребява с доверието на работодателя, предвид функциите, които изпълнява и гласуваното му по-голямо доверие от обичайното – нарушения по чл. 187, ал. 1, т. 8 от КТ. Поради това и на осн. чл. 188, т. 3 от КТ, вр. чл. 190, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 от КТ му е наложено наказание „Дисциплинарно уволнение“ и е прекратено трудовото му правоотношение. В заповедта също така е разпоредено на осн. чл. 221, ал. 2 от КТ от П. П. да бъде удържано едно брутно трудово възнаграждение като обезщетение в полза на работодателя, както и да му бъдат изплатени обезщетения по чл. 224, ал. 1 от КТ за неползван платен годишен отпуск за 2020 г., 2021 г. и 2022 г.

Видно от приложеното по делото искане изх. № Z-2828/06.04.2022 г., преди издаване на процесната заповед **** на ИАРА е поискал от П. П. да даде обяснения във връзка с нарушения на трудовата дисциплина, а именно: защо не е бил на работното си място и не е изпълнявал служебните си задължения през периодите 21.03.2022 г. – 25.03.2022 г. и 28.03.2022 г. – 01.04.2022 г.; защо не е съставял актове, не е изпълнявал точно вменените му задължения и е злоупотребявал с доверието на работодателя; уведомил ли е прекия си ръководител или друг горестоящ за неговото отсъствие и причините за това; какво е отношението му към работодателя и към длъжността, която заема; защо се отклонява от работния процес без разрешение и без да уведоми никого; запознат ли е с длъжностната си характеристика, правилника за вътрешния трудов ред, вътрешните правила за дейността на ГДРК и другите вътрешни правила, уреждащи неговите задължения.

На 07.04.2022 г. П. П. е представил на работодателя си поисканите му обяснения, в които е посочил, че през всеки от работните дни през периода 21.03.2022 г. – 01.04.2022 г. той е бил на работното си място на Пристанище – С*** В***, където винаги е работил, като е изпълнявал служебните си задължения, но не е съставял протоколи и актове, тъй като рибарски лодки не са влизали в морето, заради опасността от морски мини и/или лоши метеорологични условия. Заявил е също така, че не се отклонява от работния процес, изпълнява точно вменените му задължения, не злоупотребява с доверието на работодателя, както и че е запознат с длъжностната си характеристика, правилника за вътрешния трудов ред и с вътрешните правила.

Като доказателство по делото е представено копие на публикация на интернет-страницата на ИАРА от 20.03.2022 г., в която се съдържа предупреждение за евентуално наличие на морски мини в Ч**м***, както и е посочено, че рибарите са били уведомени по възможност да не влизат в морето до пълното изясняване на проблема. В последваща публикация от 22.03.2022 г. е цитиран изпълнителния директор на ИАРА, който отново е

коментирал информацията за морски мини в морето, както и е заявил, че в този период не е имало кораби в морето, тъй като времето не е позволявало осъществяването на стопански риболов.

По делото е представен болничен лист от 02.03.2022 г., съгласно който ищецът П. е бил в отпуск по болест през периоди 28.02.2022 г. – 19.03.2022 г. Този болничен лист е бил обжалван от изпълнителния директор на ИАРА пред ТЕЛК – Б***, като с решение на ТЕЛК от 02.06.2022 г. същият е бил отменен като неправомерно издаден.

Представен е и болничен лист от 26.01.2022 г., съгласно който ищецът е бил в отпуск по болест и през периода 26.01.2022 г. – 27.02.2022 г., но и този болничен лист е бил отменен с решение на ТЕЛК към УМБАЛ – Б***.

Като доказателства по делото са представени 9 докладни записки от К. Д. – началник отдел РК „****“ до Н. Б. – **** на ИАРА, съгласно които на 21.03.2022 г., 22.03.2022 г., 23.03.2022 г., 24.03.2022 г., 25.03.2022 г., 28.03.2022 г., 29.03.2022 г., 30.03.2022 г., 31.03.2022 г. и 01.04.2022 г. П. Б. П. не се е явявал в офиса на РК сектор Б****, отдел РК „****“, в работно време от 09,00 ч. до 17,30 ч. за изпълнение на служебните си задължения, както и за същите дни няма съставени АУАН и доклади от инспекции и не е изпълнявал трудовите си задължения. С докладни записки от 28.03.2022 г. и от 04.04.2022 г. ***** е информирал за горното ***** на ИАРА, като е предложил да бъде потърсена дисциплинарна отговорност от служителя П. П..

По делото е представена извадка от системата „*****“ относно трудовата дейност на ищеца, от която е видно, че през 2021 г. същият е бил свидетел по множество констативни протоколи, издадени от негови колеги, като почти всички от тях са били съставени на пристанище Н****. Представена е и извадка от същата система за периода м. януари – м. април 2022 г., в която П. П. не фигурира нито като актосъставител, нито като свидетел, но е видно, че тази извадка е за актове, съставени на пристанище Б***, а не в Н**** или С*** В***.

По делото са разпитани свидетелите С. Г., Д. М., К. Ч., Н. Б., К. Д. и Г. Н..

Св. Г. заявява, че от 18 - 19 години работи в ИАРА и понастоящем заема длъжността „*****“, като познава ищеца и двамата са работили заедно, а трудовите им задължения се припокриват. Твърди, че всички са назначени в гр. Б****, но работят където ги разпределят, като разпределението им по места става с устна заповед на ***, ***** или друг висшестоящ. Заявява, че в момента той отговаря за гр. С***, а ищецът работи на север - в С** В** или в Н*** (свидетелят не знае точно къде), но не знае той да е работил другаде. Твърди също така, че работят по пристанищата, а не в офиса в гр. Б***, като се явяват там при повикване или за да занесат или да вземат документи. Заявява, че е виждал ищеца на оперативки при началника им в офиса в гр. Б***, на които са им били поставяни задачи и след това пак се пръскат по места, като според него последната такава оперативка е била проведена преди половин година и ищецът е присъствал на нея. Заявява също така, че идва в офиса в гр. Б**** приблизително два пъти седмично, за да донесе или да вземе документи или на оперативка, но е възможно и да не дойде нито веднъж седмично. Свидетелят твърди, че не е съставял актове от началото на 2022 г. до разпита му, проведен на 28.11.2022 г., както и че не помни колко акта е съставил през 2021 г. Заявява, че не е чувал бившият ***** на ИАРА Г. Н. да е покровителствал ищеца. Според свидетеля, когато съставят актове присъстват два или трима колеги, като единият е актосъставител, а другият – свидетел по акта.

Свидетелят М. заявява, че работи в ИАРА от година и половина като „*****“ и познава ищеца като колега, тъй като го е виждал в офиса в гр. Б***. Твърди, че всеки понеделник ходи в офиса, тъй като прекият им началник ги събира и им дава задачи – праща ги по обекти, в магазинната мрежа или по пристанища. Заявява, че той няма точно определено място на работа, а работи навсякъде, където се налага - и в гр. Б***, и в гр.

С****, като е ходил и в П*** и в Н****. Според свидетеля, ищецът П. П. е работил основно в гр. С*** В*** и в гр. Н****, но той е нямал обособено място на работа там. Заявява, че**** Б. е събирал всички колеги, за да им дава задачи, но той не е виждал ищеца на тези срещи, а само на събирания при прекия им началник К. Д.. Твърди, че всеки понеделник имат оперативка, на която им се дават задачите за седмицата, като на тези оперативки трябва да присъстват всички колеги, които работят на всички точки по Ч****, а ако някой не може да се яви, трябва да се обади на прекия си началник. Заявява също така, че работата им е навън и работят на ненормиран работен ден.

Св. Ч. заявява, че живее в гр. С*** В*** и всяка сутрин ходи на пристанището, за да помага на рибарите и от там познава П. П. (от 7-8 или десетина години), като знае, че той работи в ИАРА. Сочи, че в края на м. март или в началото на м. април 2022 г. П. е ходил на пристанището в С*** В*** и предупреждавал рибарите да не влизат с лодки в морето заради мини от войната в У****. Според свидетеля, П. П. всеки ден е ходил на пристанището в С*** В*** към 08,00 – 08,30 ч., като е правил това всяка сутрин и през периода януари – март 2022 г.

Св. Б** заявява, че от м. ноември 2021 г. до м. октомври 2022 г. е заемал длъжността **** на ИАРА, ресор „*****“ със сектори гр. Б***, гр. В*** и гр. Д***, като ищецът П. е бил на негово подчинение. Заявява, че при запознаването му с персонала П. П. не присъствал на срещата, нито е имало зачислен служебен телефон на негово име. Свидетелят попитал началник отдела за този служител и му било казано, че той е покровителстван от **** Г. Н.. Заявява, че до него не са достигали сигнали на рибари, че П. не ходи на работа. Твърди, че е казал на **** Н., че П. не ходи на работа и ще го премести в гр. Н****, като Н. му казал да не се занимава с него и че П. ходи на работа. Свидетелят заявява, че той всяка сутрин разпределя районите и определя кой къде да отиде на работа, като служителите са длъжни всяка сутрин да идват в офиса в гр. Б*** и да вкарват в системата резултатите от проверките от предния ден. Според него П. П. се води на работа в гр. Б***, като може всеки ден да бъде разпределен на различно място. Заявява, че в С** В*** няма офис на ИАРА и свидетелят е говорил с **** ищецът да ходи на работа в Н****, тъй като в С** В*** почти няма рибарски лодки. Заявява също така, че е знаел, че П. е в болничен, но след изтичането му той не се е явявал на работа и не е отишъл в офиса в гр. Б***, за да уведоми, че болничният му е изтекъл. Свидетелят сочи, че пристанищата имат зачислени печати и определени служители отговарят за тези пристанища, а вторият служител, който е на пристанището, се завърта на ротационен принцип. Заявява, че всички инспектори са длъжни за входират в системата актове и протоколи и всеки ден влизат в системата с името си и парола, като входирането става там, където има офис на ИАРА, а такива офиси има в Б***, Ц***, П****, С***, кв. С***, Н***, К***, Б***, Д*** и В***. Според свидетеля, ищецът е входирал само 2-3 документа, като той лично е ходил да го проверява на пристанището в С*** В** и в Н****, но не го е намирал там, като това е ставало през м. ноември, декември 2021 г. и януари 2022 г. Твърди, че е наредил П. да работи в гр. Б***, поради недостиг на хора, както и е разпоредил устно да се извърши проверка дали той ходи на работа. Според свидетеля, ищецът не се е явявал на работа в офиса в гр. Б*** след изтичането на болничния му. Твърди, че работното място на всички специалисти е в гр. Б*** и те всяка сутрин трябва да се явяват в офиса в Б***. Заявява, че не е притискал К. Д. да пуска докладни против ищеца, като задължение на Д. е да пуска докладни за всички, които не се явяват на работа.

Св. Д. твърди, че към м. март 2022 г. е работил в ИАРА и е бил началник отдел „*****“, а при отсъствие на ***** е изпълнявал и неговите задължения, поради което към 19.03.2022 г. е бил и пряк ръководител на ищеца П.. Заявява, че всички служители са назначени в гр. Б**** и изпълняват задълженията си на терен по цялото Ч****, като ищецът П. е контролирал в района на гр. Н**** и гр. С*** В***. Твърди, че е писал докладните от 20.03.2022 г. и следващите дни, тъй като след изтичане на болничния му П. П. не се е явил на работа в офиса в гр. Б***. Първия ден свидетелят се обади по телефона на П., тъй като

**** Н. Б. разпоредил да го извика в гр. Б***, но ищецът не се явил, като свидетелят заявява, че не му се е обаждал през следващите дни, за да го вика отново да се яви в гр. Б***. Според свидетеля ищецът не е имал задължение да идва всеки ден в гр. Б***, тъй като живее и работи на голямо разС.ие. Твърди също така, че не е имало практика всички служители да се събират в офиса в гр. Б*** всяка сутрин, а това е ставало един път в седмицата или в месеца. Заявява, че всеки ден е уведомявал с докладни, че П. не се явява в офиса на ИАРА, тъй като така му е било разпоредено от *****, като през този период той не е ходил да проверява дали ищецът ходи на работа на пристанището в гр. С*** В***. През този период ищецът не е имал и съставени АУАН и не е въвеждал данни в системата на ИАРА, като според свидетеля не е задължително въвеждането на данни в тази система да става в офис на агенцията. Свидетелят заявява, че съставянето на актове не е критерий за работата на служителите, тъй като те може да са свидетели по актове, а не само актосъставители и ако нямат съставени актове, това не означава, че не са участвали в проверки. Освен това при липса на констатирани нарушения не се издава АУАН, т.е. не при всяка проверка се издават актове. Заявява, че по инициатива на ***** и на ***** са били провеждани оперативки в заседателната зала на ИАРА, като ищецът е присъствал поне на една такава оперативка.

Св. Н. заявява, че е работил в ИАРА от 2007 г. и познава П. П. като служител на агенцията, а от 10.03.2017 г. до 21.01.2022 г. е бил директор на ИАРА. Твърди, че не е поддържал близки отношения с никой от подчинените си и не е толерирал никого. Заявява, че началник отдела К. Д. неколкратно му е казвал, че е бил каран от Н. Б. да пише докладни против П. П., като свидетелят се е опитал да разбере какво става и е останал с впечатление, че между тях има лични дразги или политически разминавания. Опитал се да тушира нещата и била организира среща, като П. бил поканен от Н. Б. да дойде в Б***, но срещата не се осъществила. Тогава свидетелят видял П. П. в офиса на ИАРА в гр. Бургас и го попитал какво прави там при положение, че работното му място е в С** В***, като П. му отговорил, че е бил повикан от Б., но Б. го подминал в коридора без да му обърне внимание и срещата не се състояла. Според свидетеля, Б. не му е казвал, че иска да уволни П., но свидетелят усещал у него такива нагласи. Заявява, че лично е поставял задачи на П. П. и Й. Р., които са отговаряли за С. В. и Н., като те са ги изпълнявали в срок и задоволително, като той е бил доволен от тяхната работа. Твърди, че не знае да е имало практика всички служители, които заемат длъжност, идентична с тази на ищеца, да се свикват всяка сутрин в офиса в гр. Б***. Заявява, че освен яхтено, пристанището в С*** В** е и рибарско, като в годините там е имало много нарушения на рибари, които ловят бяла мида и затова в правомощията на ИАРА е да проверява и това пристанище, въпреки че то е частно. Според свидетеля, ищецът е бил назначен в сектор Б***, но е отговарял за С*** В** и Н** и обичайното му работно място е било там, като това не е било регламентирано с писмена, а само с устна заповед. Твърди, че всички служители, заемащи длъжности идентични с тази на ищеца, се водят на работа в отдел „****“, сектор Б***, но местоработата им е там, където са разпределени с устна заповед. Според свидетеля, в ИАРА е било въведено електронно обслужване и служителите могат да вхадират актове си от всяка точка на страната, като такава е била и практиката. Твърди, че пристанището в С** В** е рисково, защото там се разтоварва бяла мида, а това е един от рисковите сектори в рибарството. Според свидетеля в С** В*** е имало офис на ИАРА, като е имало сключен договор с кметството и обособено работно място там още преди той да стане директор и той не е променял нищо. Заявява, че броят на съставените от служителите актове не е критерий за качеството на работата им.

По делото е представена трудовата книжка на ищеца, от която се установява, че в 6-месечния срок след процесното уволнение същият не е започнал нова работа.

Представени са доказателства, касаещи предходно дисциплинарно уволнение на ищеца през 2016 г., но съдът намира, че същите са ирелевантни за спора по настоящото дело.

При така събраните доказателства, от правна страна съдът намира следното:

По отношение на първото наведено в исковата молба твърдение за незаконосъобразност на уволнението на ищеца, а именно че преди издаване на заповедта за уволнение не е била издадена нарочна заповед, с която да му е наложено дисциплинарно наказание, съдът намира същото за неоснователно, тъй като в КТ липсва изискване за издаване на отделни заповеди – една за налагане на дисциплинарното наказание и втора – за прекратяване на трудовото правоотношение. Поради това и тъй като в атакуваната заповед се съдържат волеизявления на работодателя и за налагане на наказание „дисциплинарно уволнение“ на ищеца, и за прекратяване на трудовото им правоотношение поради наложеното дисциплинарно уволнение, съдът намира, че не е налице твърдения от ищеца първи порок на уволнението му.

По отношение твърдението на ищеца за незаконосъобразност на уволнението му, поради липса на посочване в заповедта от кое лице е издадена и от кого е подписана тя, съдът намира същото за неоснователно, тъй като при липсата на каквито и да било индиции заповедта да е издадена от лице, различно от законния представител на ИАРА, който е*****, и при липсата на оспорване истинността на тази заповед в частта относно подписа на издателя, съдът намира, че следва да се приеме, че същата е издадена именно от **** на агенцията, който разполага с правомощието да налага дисциплинарни наказания на работещите в ИАРА и да прекратява трудовите правоотношения с тях.

Съдът обаче счита, че уволнението на ищеца е незаконно, тъй като така вменените му нарушения на трудовата дисциплина останаха недоказани по делото, а освен това е налице допуснато от работодателя нарушение на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание, а именно на задължението му по чл. 193, ал. 1 от КТ да събере и оцени посочените от работника в писмените му обяснения доказателства.

От събраните по делото гласни доказателства, включително и на част от свидетелите на ищеца, се установи, че макар в трудовия му договор и в длъжностната му характеристика да е посочено, че местоработата му е Сектор „****“ – гр. Б***, въз основа на устно разпореждане на работодателя ищецът обичайно е полагал труд на пристанището в гр. С*** В*** или в гр. Н***. Ответникът не доказва, че на посочените в заповедта дати, за които се твърди, че ищецът не се е явявал на работа, същият не е бил на обичайното си работно място в гр. С*** В***, а напротив – св. Ч.установи, че в края на м. март и в началото на м. април 2022 г. П. П. всеки ден е ходил на пристанището в гр. С** В*** и е предупреждавал рибарите да не влизат с лодки в морето заради евентуално наличие на мини от войната в У***, а от показанията на св. Д. (който е автор на докладните записки, послужили като основание за налагане на процесното дисциплинарно уволнение) се установи, че същите са писани след като свидетелят е уведомил веднъж ищеца по телефона, че следва да се яви в офиса на ИАРА в гр. Бургас и на посочените в докладните записки дати той не се е явил там, но не се твърди и не се доказва по делото на тези дати ищецът да не се е явявал на работа на обичайното му работно място, нито на тези дати да е бил търсен от работодателя и да не е бил открит на пристанището в гр. С** В** или в гр. Н***.

Недоказани останаха и останалите нарушения на трудовата дисциплина, които са посочени от работодателя в заповедта за дисциплинарното уволнение на ищеца, а именно същият системно да се е отклонявал от изпълнение на вменените с длъжностната му характеристика задължения и от въведените правила за контролната дейност в ИАРА, както и да е злоупотребявал с доверието на работодателя си. От събраните по делото свидетелски показания, ценени в тяхната съвкупност, стана ясно, че липсата на съставени от ищеца актове за установяване на административни нарушения или протоколи от инспекции през посочения в заповедта за уволнението период не означава, че той не е изпълнявал трудовите си задължения, тъй като в длъжностната му характеристика са включени множество преки задължения, чието изпълнение не води непременно до съставянето на такива актове.

Ответникът не доказва също така чрез какви свои действия и по какъв начин ищецът е злоупотребил с доверието на работодателя си, както е посочено в уволнителната заповед.

На следващо място съдът намира, че ответникът не е събрал и оценил посочените в обясненията на ищеца доказателства, а именно свидетелски показания и видеозаписи, както и не е проверил достоверността на дадените от ищеца обяснения, а единствено се е задоволил в мотивната част на заповедта да посочи, че тези обяснения са защитна теза на ищеца, без да е проверил дали сочените от него твърдения са истина или не. Съдът намира, че по този начин ответникът е нарушил правото на защита на работника и му е наложил най-тежкото дисциплинарно наказание, без да провери и оцени защитната теза на работника, което представлява съществено нарушение на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание.

По делото останаха недоказани твърденията на ищеца, че налагането на дисциплинарното му наказание представлява злоупотреба с право от страна на работодателя, както и че е налице дискриминация спрямо ищеца, тъй като в подкрепа на тези твърдения не се събраха никакви доказателства.

Предвид горното и тъй като по делото не се доказва, че ищецът е извършил сочените в заповедта за уволнение дисциплинарно нарушения, както и с оглед допуснатото от работодателя нарушение на дисциплинарното производство, съдът намира, че дисциплинарното уволнение на ищеца е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Като последица от признаването на уволнението за незаконно следва да бъде уважен и иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ и ищецът да бъде възстановен на заеманата от него преди уволнението длъжност в ИАРА.

По отношение на третия обективно съединен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, вр. чл. 225, ал. 1 от КТ, съдът намира следното:

Видно от трудовата книжка на ищеца, през период от 6 месеца след процесното уволнение той не е започнал нова работа по трудов договор. С оглед на това съдът намира, че искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ е доказан по основание и на ищеца следва да бъде присъдено обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ за период от 6 месеца, считано от датата на прекратяването на трудовия му договор, а именно за периода 11.04.2022 г. - 11.10.2022 г. , през който той е останала без работа поради уволнението.

По отношение размера на това обезщетение и с оглед посочения в допълнителното споразумение към трудовия договор на ищеца размер на основното му трудово възнаграждение, а именно 796 лв., както и предвид липсата на доказателства за размера на полученото от ищеца трудово възнаграждение за последния отработен от него пълен месец преди уволнението, съдът намира, че като база за изчисляване на обезщетението следва да се възприеме именно сумата от 796 лв. и на ищеца следва да бъде присъдено обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ в размер на 4 776 лв.

В полза на ищеца следва да бъде присъдено и обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху главницата, считано от предявяването на иска до окончателното ѝ изплащане.

Предвид основателността на предявените икове и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца и направените от него разноски по делото, които са в размер на 1 200 лв. – платено адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението на процесуалния представител на ответника, че липсват доказателства за плащане на адвокатското възнаграждение, тъй като в самия договор за правна защита и съдействие, сключен между ищеца и процесуалния му представител, е посочено (в чл. IV), че договореното възнаграждение е заплатено от клиента на адвоката в брой при подписване на договора, който служи за разписка и удостоверява реално извършено плащане на адвокатския хонорар.

Тъй като настоящото производство е безплатно за работника, то предвид уважаването на исковите работодателят следва да заплати по сметка на БРС държавна такса в размер на 291,04 лв. (по 50 лв. за двата иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ и 191,04 лв. за иска по чл. 225, ал. 1 от КТ).

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 35/11.04.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, БУЛСТАТ: *****, с адрес гр. Б**, ул. **, с която на П. Б. П., ЕГН *****, е наложено наказание „Дисциплинарно уволнение” и е прекратено трудовото правоотношение със същото лице, считано от датата на връчване на заповедта - 11.04.2022 г.

ВЪЗСТАНОВЯВА П. Б. П., ЕГН *****, от гр. С*** В**, кв. ****, на заеманата от него преди уволнението длъжност „***”, Сектор „***” – гр. Бургас, Отдел „*** – ****” към ГД „****” в ИАРА.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, БУЛСТАТ: *****, с адрес гр. Б**, ул. **, да заплати на П. Б. П., ЕГН *****, от гр. С** В**, кв. *****, сумата от 4 776,00 лв. (четири хиляди седемстотин седемдесет и шест лв.), представляваща обезщетение за оставането му без работа през периода 11.04.2022 г. - 11.10.2022 г., поради незаконното уволнение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 13.06.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, БУЛСТАТ: *****, с адрес гр. Б**, ул. **, да заплати на П. Б. П., ЕГН *****, от гр. С** В**, кв. *****, сумата от 1 200,00 лв. (хиляда и двеста лв.), представляваща направените от него съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, БУЛСТАТ: *****, с адрес гр. Б**, ул. **, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на БРС държавна такса в размер на 291,04 лв. (двеста деветдесет и един лв. и четири ст.).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____